

בראשית ר 20

1 וַיְסַע מִשְׁמָם אֶבְרָהָם
אֶרְצָה הַפְּנֵב וַיֵּשֶׁב
בֵּין־קָרְשָׁן וּבֵין שָׂוִיר
וַיַּגֵּר בְּגָרָר:
2 וַיֹּאמֶר אֶבְרָהָם
אֶל־שָׂרָה אֲשֶׁר־אָתָּה
הָוֹא וַיְשַׁלַּח אֶבְיָמָלֵךְ
מִלְּדָךְ גָּרָר וַיַּחֲזַק
אֶת־שָׂרָה:
3 וַיַּבְּאֵלֶּךְ אֶל־
אֶל־אֶבְיָמָלֵךְ בְּבָקָרְוָם
הַלִּילָה הַיּוֹם לֹא־בָּנָה
מִתְּעַלְּמָה אֲשֶׁר
אֲשֶׁר־רָלְקָהָתָה וְהָוָא
בְּעַלְתָּה בָּעַל:
4 וְאֶבְיָמָלֵךְ לֹא־קָרַב
אֶלְילָה וַיֹּאמֶר אֶלְנִי הַנוּ
גַּם־צְעִיק פְּקָרָגָן:
5 הַלָּא הָאָמָר־לִי
אֲתָּה תֹּהֵן
וְהַיָּא־גָּמְרָה אָמְרָה
אֲתָּה קָרְבָּנִי
וּבְגָנְקָנוֹ כְּפִי עִשְׁיָתִי
אֲתָּה:
6 וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹן הַאֲלָהִים
בְּחַלְמָם גַּם אָנֹכִי יְדֻעַתִּי
כִּי בְּתַמְמָלְכָבָר כְּעִשְׁיָתִךְ
אֲתָּה וְאַחֲשָׁךְ גַּם־אָנֹכִי
אֲתָּה מִתְּטוֹלָא עַל־בָּכוֹ
אֲתָּה נָמָתֵךְ לְבָנָע אֲלֵיכָה:

1 Kāl ἐκίνησεν ἐκεῖθεν
Αβρααμ εἰς γῆν πρὸς λίβα
καὶ ὥκησεν ἀνὰ μέσον
Καδης καὶ ἀνὰ μέσον Σουρ
καὶ παρώκησεν ἐν Γεραροις.

2εἶπεν δὲ Αβρααμ περὶ^r
Σαρρας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ
ὅτι Ἀδελφή μού ἐστιν·
ἐφοβήθη γάρ εἰπεῖν ὅτι Γυνὴ μού
ἐστιν, μήποτε ἀποκτείνωσιν αὐτὸν
οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως δι' αὐτῆν.
ἀπέστειλεν δὲ Αβιμελεχ
βασιλεὺς Γεραρων καὶ
ἔλαβεν τὴν Σαρραν.

3καὶ εἰσῆλθεν ὁ θεὸς πρὸς
Αβιμελεχ ἐν ὑπνῳ τὴν νύκτα
καὶ εἶπεν Ἰδού σὺ
ἀποθνήσκεις περὶ τῆς
γυναικός, ἡς ἔλαβες, αὕτη δέ
ἐστιν συνφοκηυῖα ἄνδρι.

4Αβιμελεχ δὲ οὐχ ἤψατο
αὐτῆς καὶ εἶπεν Κύριε, ἔθνος
ἀγνοοῦν καὶ δίκαιον ἀπολεῖς;

5οὐκ αὐτός μοι εἶπεν
Ἀδελφή μού ἐστιν; καὶ αὐτή
μοι εἶπεν Ἀδελφός μού
ἐστιν. ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ καὶ
ἐν δικαιοσύνῃ χειρῶν
ἐποίησα τοῦτο.

6εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς καθ'
ὑπνον Κάργω ἔγνων ὅτι ἐν
καθαρᾷ καρδίᾳ ἐποίησας
τοῦτο, καὶ ἐφεισάμην ἐγώ
σου τοῦ μη ἀμαρτεῖν σε εἰς
έμε· ἔνεκεν τούτου οὐκ
ἀφῆκα σε ἄψασθαι αὐτῆς.

1 Profectus inde Abraham
in terram australem,
habitavit inter Cades et
Sur : et peregrinatus est in
Gerar.

2Dixitque de Sara uxore
suo : Soror mea est. Misit
ergo Abimelech rex
Geraræ, et tulit eam.

3Venit autem Deus ad
Abimelech per somnium
nocte, et ait illi : En
morieris propter mulierem
quam tulisti : habet enim
virum.

4Abimelech vero non
tetigerat eam, et ait :
Domine, num gentem
ignorantem et justam
interficies ?

5nonne ipse dixit mihi :
Soror mea est : et ipsa
ait : Frater meus est ? In
simplicitate cordis mei, et
munditia manuum
mearum feci hoc.

6Dixitque ad eum Deus :
Et ego scio quod simplici
corde feceris : et ideo
custodivi te ne peccares in
me, et non dimisi ut
tangeres eam.

7 וְעַתָּה הַשֵּׁב אֲשֶׁר-הִיא שָׁבַת הָאָזְנוֹ וַיַּפְלֹל בְּעֵד וְחַיָּה וְאַמְּאִינָה מִשְׁיב דֹּעַ כִּי-מֹתָת פָּמָת אַפָּה וְכָל-אֲשֶׁר-לֹךְ: 8 וַיַּשְׁבַּם אֲבִימָלֶךְ בְּבָקָר וְנִקְרָא לְכָל-עַבְדוֹיו וְנִידְבָּר אֶת-כָּל-הַבָּנִים הַאַלְהָה בְּאַגְּנָהָם גַּנְיָאָר הָאֲנָשִׁים מֵאָדָ: 9 9 וַיַּקְרָא אֲבִימָלֶךְ לְאַבְרָהָם וְיַאֲמָר לוֹ מִה-עַשְׂתָּה לְנָנוֹ וּמָה-צְדָאתִי לְךָ כִּי-הָבָת עַלְיָה וְעַל-מֶמְלָכָתִי חֲטָאתָה גָּדְלָה מַעֲשִׂים אֲשֶׁר לְאַדִּיעַשְׁוּ עַשְׂית עַמְּדִי: 10 וְיַאֲמָר אֲבִימָלֶךְ אֶל-אַבְרָהָם מָה רָאָתָ כִּי עַשְׂתָּה אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה: 11 וְיַאֲמָר אַבְרָהָם קְיֻ אַמְּרָתִי רַק אִזְנִירָתָ אַלְתִּים בְּמִקּוֹם הַזֶּה וְהַגּוֹנִי עַל-דָּבָר אֲשֶׁר- 12 וְגַם-אָמַנָּה אָחָתִי בְּתִ-אַבְיִ הַוָּא אָזְ לֹא בְּתִ-אַמְּיִ וְתִ-הִידְלִי לְאַשְׁהָ:	7 Nun ergo redde viro suo uxorem, quia propheta est : et orabit pro te, et vives : si autem nolueris reddere, scito quod morte morieris tu, et omnia quae tua sunt. 8 Statimque de nocte consurgens Abimelech, vocavit omnes servos suos : et locutus est universa verba haec in auribus eorum, timueruntque omnes viri valde. 9 Vocavit autem Abimelech etiam Abraham, et dixit ei : Quid fecisti nobis ? quid peccavimus in te, quia induxisti super me et super regnum meum peccatum grande ? quae non debuisti facere, fecisti nobis. 10 Rursumque expostulans, ait : Quid vidisti, ut hoc faceres ? 11 Respondit Abraham : Cogitavi tecum, dicens : Forsitan non est timor Dei in loco isto : et interficiens me propter uxorem meam : 12 alias autem et vere soror mea est, filia patris mei, et non filia matris meae, et duxi eam in uxorem.

13 וַיֹּאמֶר כֹּאשֶׁר הָתֹעַן אֲתִי אֶל-הָיִם מִבֵּית אֲבִי וְאָמַר לֵאמֹר זֶה חֲסִדָּךְ אֲשֶׁר פָּעַשְׂתָּע עַמְּךָ אֶל כָּל-הַקּוֹם אֲשֶׁר נִבְוֹא שְׁפָה אֶמְרִילִי אֲתָּי הַוָּא: 14 נִקְחַת אֶבְיָמָלֶךְ צָאן וְבָקָר וְעַבְדִים וְשְׁפָתָה נוֹתֵן לְאַבְרָהָם נִישְׁבָּלֶךְ את שְׁבָה אֲשֶׁר: 15 נִיאָמֶר אֶבְיָמָלֶךְ הַגָּה אֶרְצִי לְפָנָיךְ בְּטוּב בְּעִינֵיכְךָ שָׁבָה: וְלִשְׁבָה אָמָר הַגָּה 16 נִמְתֵּה אֶלְעָזֶר לְאַתְּ הַגָּה הוֹא-לְךָ כְּפֹתֵח עִינֵיכְךָ לְכָל אֲשֶׁר אַתָּה וְאַתָּה כָּל וּנְכַחַת: 17 נִתְפְּלֵל אַבְרָהָם אֶל-הָאֱלֹהִים וּרְאֵל אֶל-הָיִם אֶת-אֶבְיָמָלֶךְ וְאֶת-אֲשֶׁר וְאַמְהָנָיו וְיַלְדוֹ: 18 כִּי-עַצְר עַצְר יְהוָה בְּעֵד כָּל-רַקְעָם לְכִבְיתָה אֶבְיָמָלֶךְ עַל-דִּכְרָר שְׁבָה אֲשֶׁר אַבְרָהָם:	13έγένετο δέ ἡνίκα ἐξήγαγέν με ὁ θεὸς ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου, καὶ εἶπα αὐτῇ Ταύτην τὴν δικαιοσύνην ποιήσεις ἐπ' ἐμέ· εἰς πάντα τόπον, οὗ ἐὰν εἰσέλθωμεν ἐκεῖ, εἰπὼν ἐμὲ ὅτι Ἀδελφός μου ἔστιν. 14ἔλαβεν δὲ Αβιμελεχ χίλια δίδραχμα πρόβατα καὶ μόσχους καὶ παῖδας καὶ παιδίσκας καὶ ἔδωκεν τῷ Αβρααμ καὶ ἀπέδωκεν αὐτῷ Σαρραν τὴν γυναικαν αὐτοῦ. 15καὶ εἶπεν Αβιμελεχ τῷ Αβρααμ Ἰδού ἡ γῆ μου ἐναντίον σου· οὗ ἐάν σοι ἀρέσκῃ, κατοίκει. 16τῇ δὲ Σαρρα εἶπεν Ἰδού δέδωκα χίλια δίδραχμα τῷ ἀδελφῷ σου· ταῦτα ἔσται σοι εἰς τιμὴν τοῦ προσώπου σου καὶ πάσαις ταῖς μετὰ σου· καὶ πάντα ἀλήθευσον. 17προσηγόρευσεν δὲ Αβρααμ πρὸς τὸν θεόν, καὶ ιάσατο ὁ θεὸς τὸν Αβιμελεχ καὶ τὴν γυναικαν αὐτοῦ καὶ τὰς παιδίσκας αὐτοῦ, καὶ ἔτεκον 18οτι συγκλείων συνέκλεισεν κύριος ἔξωθεν πᾶσαν μήτραν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Αβιμελεχ ἔνεκεν Σαρρας τῆς γυναικὸς Αβρααμ.	13Postquam autem eduxit me Deus de domo patris mei, dixi ad eam : Hanc misericordiam facies mecum : in omni loco, ad quem ingrediemur, dices quod frater tuus sim. 14Tulit igitur Abimelech oves et boves, et servos et ancillas, et dedit Abraham : reddiditque illi Saram uxorem suam, 15et ait : Terra coram vobis est, ubicumque tibi placuerit habita. 16Saræ autem dixit : Ecce mille argenteos dedi fratri tuo, hoc erit tibi in velamen oculorum ad omnes qui tecum sunt, et quocumque perrexeris : memento te deprehensam. 17Orante autem Abraham, sanavit Deus Abimelech et uxorem, ancillasque ejus, et pepererunt : 18concluserat enim Dominus omnem vulvam domus Abimelech propter Saram uxorem Abraham.